SĂ-ȚI SPUN EU CUM SE FACE

de Laurențiu Nistorescu

Vecinul meu este mutant. Înainte de asta, a avut o mică afacere: recicla navete monoloc. Din cele cu care, dacă nu te prinde poliția, în vremea eclipselor de soare te poți lansa pe o orbită geostaționară cu un singur plin. Că atunci e atracția mai mare, ştie oricine – şi e şi întuneric, destul cât să nu te ia la ochi cei de la circulație. Măcar până ajungi pe orbită, că dup-aceea, dacă ai fost destul de prost să pleci la drum cu un singur plin, trebuie să-i chemi tu singur, să te tracteze înapoi. Sau, dacă-i prinzi în toane bune, să facă semn vreunui plivitor să te remorcheze până la primul solariu, unde poate ai noroc să găseşti ceva de lucru din prima zi şi te-ai făcut: dacă ai de lucru, ăia nu te extrădează nici contra cost. Numai dacă n-ai făcut politică jos, pe terra, ca vecinul meu. Care a fost atât de tâmpit, încât i-a spus cauza justă. Atelierului de reciclat navete monoloc. Pe care, oricum, i l-a luat banca. Nu, nu făcuse nici un credit. Nu că n-ar fi vrut, dar nu mai avea cu ce să-l garanteze, după ce se aflase în lagăr că se clonase. Îl bătuse la cap nevasta-de-trei, că aşa-şi mai condimentează viața sexuală, şi el, cum se ştia nevoiaş la capitolul ăsta, cedase. La fel de uşor cum îşi cedase apartamentul nevestei-de-unu, de-a trebuit să se mute în lagăr. Fugiseră amândoi, clona şi nevasta-de-trei. Cu prima navetă monoloc reciclată în atelierul matrimonial. Atunci s-a făcut criță şi ăsta a fost norocul lui. Ziceau ceilalți vecini că se născuse cu forcepsul, semn de noroc adică. Că aşa l-a prins Explozia. Toți cei care nimeriseră în epicentru, crăpaseră. El, de îmbibat ce era, s-a făcut mutant, spre dragul nevestei-de-doi, care era mutantă din naştere. Aşa că acum erau compatibili şi nu-i mai trebuia clonă. Uite, asta trebuie să ştii: dacă eşti clonă, solariile te dau înapoi. Sau plăteşti cât nu face, lucrezi necalificat pe-acolo toată viața. Din cauza asta, jos, pe terra, e plin de clone. Unii n-au loc de ele şi atunci fac politică. Ca vecinul meu. Intrase în partid că-l bătuseră la cap frații lui. Mulți îl băteau la cap, frații lui îl mai băteau şi-aşa, manual. Că era cel mai mic, şi cineva trebuia să facă rost de credite. Conectările sunt tot mai scumpe, ştii asta. Primii şaisprezece frați prinseseră conexiuni la liber, ceilalți patru trebuiseră să aştepte moştenirea şi până atunci îl băteau pe el. Iar el şi-a deschis atelierul de reparat navete monoloc. Cineva din partid voia să spele bani şi el s-a lipit. Ca să aibă capital de pornire. Ştia că se pune la vedere când i-a zis cauza justă, dar ştia şi că aşa atrage mai uşor clienții. Din partid, fireşte. Nu-i întreba, că n-avea de ce. Dădea omul banul şi în loc de navetă monoloc îi mai repara o catapultă de grenador. Sau o rulotă pentru navetele mari, autonome, pentru care legal i-ar fi trebuit o groază de avize. Sau chiar câte-un plasmojector, cei din partid îl învățaseră cum se face, că aveau nevoie când se întâmpla vreo încăierare. Cum fusese şi cea pentru pedepsirea căreia avusese loc Explozia. N-ar fi fost de mirare ca agenții centrului să se fi infiltrat chiar printre partidarii care-i călcau atelierul. Nu bănuise pe nimeni. De fapt nici nu-l interesa. Că nu era să-i întrebe în față dacă sunt agenți: plăteau oamenii pe loc, restul nu-l mai privea pe el. De altfel, cei mai mulți veneau la atelier împreună cu frații lui. Nu că asta ar fi garantat ceva. Dar

aşa avea motiv să nu fie curios. Ideea că fuseseră inflitrați îi venise nevestei-de-doi. Zicea că numai aşa se explică de ce atelierul lor se nimerise în epicentru. Vezi, bună treabă fac cei de pe solarii, că țin bărbații pe-o solă, iar nevestele pe alta: nu-şi bagă nimeni în cap idei periculoase. Dacă ajungi acolo, eşti făcut, vă întâlniți numai câte patru ore pe zi şi nu mai ai grijă cum laşi capacul la baie. Că de-asta a vrut vecinul meu să evadeze, altminteri, ți-am spus, ajunsese compatibil. A aşteptat eclipsa de soare, avea mereu o navetă monoloc păstrată în atelier pentru asta, a avut şi baftă ca cei de la circulație să-l pună în remorca unui plivitor – numai că plivitorul s-a dovedit a fi o sondă de reprogramare, culegea sateliții uzați de pe orbită ca să-i pună la loc, cu alte misiuni. Sigur că asta era ilegal, poliția urmărea sonda aia de mult. Au torpilat-o şi pe vecin l-au returnat imediat. Acum chiar că putea să spună că s-a născut cu forcepsul, ar fi putut să-l torpileze şi pe el. Fără măcar să-l mai menționeze în procesul verbal. Aşa că acum vecinul meu este din nou vecinul meu.

Aşa că o să-ți spun eu cum se face. Dacă vrei să evadăm, e mai bine să luăm navete monoloc din altă parte, pe el sigur îl au sub urmărire. Cel mai sigur e în timpul eclipsei de soare, mai sunt patru zile până atunci. Dar ține minte, mi-ai zis că n-ai făcut politică, pe baza asta am aranjat să ne angajăm din prima. Dacă ai făcut şi ne expulzează ăia de pe solarii, te sfârtec cu mâinile astea trei.